

## Arrest

nr. 270 447 van 25 maart 2022  
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. HARDY  
Rue de la Draisine 2/004  
1348 LOUVAIN-LA-NEUVE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 10 maart 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 februari 2022.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 maart 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 maart 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL *loco* advocaat J. HARDY en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

#### **"A. Feitenrelaas**

*U verklaart een Nigeriaans staatsburger te zijn geboren te Benin-Stad in Edo State. U woonde tot aan uw vertrek steeds op hetzelfde adres binnen Benin. U ging zeven jaar naar school. U werkte niet voor uw vertrek uit het land. Uw vader is in 2012 een natuurlijke dood gestorven, sindsdien is uw moeder en de rest van uw gezin afhankelijk van wat hen wordt opgestuurd door u en uw broers. Uw moeder ging een nieuwe relatie aan maar u kent haar huidige partner niet. In 2000 verliet u Nigeria, dit uit economische overwegingen. U kwam op eigen initiatief illegaal naar België. U ging over land naar Libië en nam van daar een bootje naar Italië om vervolgens verder te reizen naar België. Op 28 augustus 2000 diende u*

een eerste verzoek om internationale bescherming in. Dit verzoek werd op 25 september 2001 om technische redenen geweigerd aangezien u niet was ingegaan op uw uitnodiging voor een persoonlijk onderhoud. U verklaart toen u in België aankwam in de prostitutie terecht te zijn gekomen. U verklaart de personen waar u toen mee samenwerkte pas in België te hebben leren kennen en zelf hiervoor gekozen te hebben aangezien u geen andere optie zag. U verklaart in 2001 uw partner te hebben leren kennen en daarna niet meer frequent in de prostitutie te hebben gewerkt. In 2006 verklaart u met hem te zijn gaan samenwonen en sindsdien niet meer gewerkt te hebben. In 2010 keerde u voor een familiebezoek van ongeveer een maand terug naar Nigeria. In 2013 zou uw relatie zijn afgelopen. U diende terug alleen te gaan wonen maar u had onvoldoende inkomen en kon uw huur niet meer betalen. U kwam terug in contact met iemand uit uw voormalig prostitutiemilieu, Victoria Osazee. Zij stelde u volgens uw verklaringen in 2015 voor om enkele meisjes bij u onder te brengen zodat u de huur met hen kon delen. U stemde hiermee in. In juni 2016 werd u opgepakt en vervolgens overgebracht naar de gevangenis van Berkendael. Op 28 maart 2017 werd u door de Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel, strafzaken veroordeeld tot een gevangenisstraf van zes jaar en een geldboete van 18 000€. U werd veroordeeld voor het exploiteren van de ontucht of prostitutie van minderjarigen, voor het misdrijf mensenhandel, een leidend persoon te zijn van een criminele organisatie en voor het overbrengen van een groot aantal onbepaalde sommen geld afkomstig uit exploitatie van prostitutie naar Nigeria. U werd samen met vijf anderen veroordeeld, zij kregen echter een lichtere straf. Eenmaal zij vrijkwamen vermoedden anderen uit dit netwerk dat ook u was vrijgekomen. Ze beschuldigden u hen verraden te hebben wat tot deze veroordeling had geleid. Om deze reden werd er naar uw moeder in Nigeria gegaan om haar te bedreigen en haar naar u te vragen. Voornamelijk Victoria, degene die de meisjes volgens uw verklaringen bij u zou hebben ondergebracht, zou u hebben bedreigd. U verklaart dat, omdat naar u werd gezocht, in oktober 2017 uw moeder in Nigeria werd aangevallen. Er werd bij haar binnengebroken, ze werd geslagen en het huis werd vernield. Er werd gezegd dat zij naar u op zoek waren. U vernam daarna dat uw moeder al verschillende keren eerder was lastig gevallen omwille van u. Na deze laatste bedreigingen besloot uw moeder te verhuizen naar het dorp Igbago. Zij woont er sinds 2018. Op 05 februari 2021 diende u een volgend verzoek om internationale bescherming in. U verklaart te vrezen voor uw leven vanwege het netwerk waar u in betrokken geraakte. In januari 2022 werd u overgebracht naar het gesloten centrum van Holsbeek.

Ter ondersteuning van uw asielrelaas legt u een kopie van een krantenartikel van The Observer neer waarin de aanval op uw moeder wordt besproken en een kopie van een attest van opname van uw moeder in het ziekenhuis.

## **B. Motivering**

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Het feit dat u een volgend verzoek om internationale bescherming dat ontvankelijk werd verklaard, hebt ingediend, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

**Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw ‘vrees voor vervolging’ in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een ‘reëel risico op het lijden van ernstige schade’ zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.**

U verklaart te vrezen voor het netwerk van mensenhandel waarin u terecht kwam. Er kan echter geen geloof worden gehecht aan uw bewering enige vrees vanwege dit netwerk te moeten koesteren.

**Vooreerst dient er op gewezen dat u Nigeria niet heeft verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging.** U verklaart geen problemen te hebben gekend alvorens Nigeria te verlaten in 2000. U haalt enkel economische motieven aan om het land toentertijd te hebben verlaten. U verklaart uitdrukkelijk voor uw vertrek uit het land geen andere problemen te hebben gekend (CGVS p.17). Ook de illegale manier waarop u naar België bent gereisd zou u geen problemen meer opleveren, u verklaart degene die u helpen geen geld te hebben moeten betalen en dat u nooit meer enig contact meer met hen heeft gehad eens u

België had bereikt (CGVS p.17). **Deze aangehaalde economische motieven houden echter geen verband met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie** (meer bepaald ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep). Uit uw verklaringen blijkt immers dat de door u aangehaalde motieven om uw land te verlaten louter economisch van aard zijn. **Er kan derhalve geconcludeerd worden dat u uw land van herkomst heeft verlaten omwille van motieven die als dusdanig geen aanleiding geven tot internationale bescherming.**

**Wat betreft de vrees die u aanhaalt met het mensensmokkelnetwerk waarin u terecht zou zijn gekomen, kan er verder geen enkel geloof worden gehecht aan uw verklaring de door u genoemde Victoria te vrezen, die de leidende figuur zou zijn van het netwerk waarin u verwickeld geraakte. De betrokkenheid bij dit netwerk zoals u het weergeeft voor het Commissariaat-generaal is volledig in strijd met wat wordt weergegeven in uw veroordeling.** In uw omstandig gemotiveerd vonnis, gebaseerd op telefoontaps en verschillende verklaringen van de meisjes waar u mee in contact was, blijkt dat net u de spilfiguur was binnen dit netwerk. Het vonnis in uw zaak stelt vast dat het betrokken strafdossier een netwerk in kaart bracht dat jonge meisjes vanuit Nigeria naar België smokkelt met het oog op hun exploitatie in de prostitutie. Volgens uw vonnis worden deze meisjes door uw moeder gerekruteerd, zij organiseert verder de smokkelroute waarna zij door één van uw broers worden opgehaald in Italië. Eens in België worden deze meisjes verder door u begeleid en wegwijs gemaakt in het prostitutiecircuit, waarbij zij een schuld van 35 000€ dienen af te betalen. Ook in het overbrengen van de illegale opbrengsten naar Nigeria zouden u, uw broer en uw moeder een cruciale rol hebben gespeeld. **De rechtbank oordeelde dat het onomstotelijk vast staat dat u zich schuldig maakte aan mensenhandel alsook aan exploitatie van prostitutie.** Het strafdossier toont volgens de rechtbank afdoende aan dat u op relatief grote schaal meisjes rekruteerde vanuit Nigeria teneinde ze in België in de prostitutie te dwingen. **Het vonnis stelt letterlijk dat u een leidinggevende rol had binnen deze organisatie en duidelijk alle touwtjes in handen had. De rechtbank noemt de bewezen verklaarde feiten waar u voor veroordeeld werd ernstig, laakbaar en maatschappelijk onaanvaardbaar en getuigend van een volkomen misprijzen voor andermans fysieke integriteit en een gevaar voor de openbare orde.** Gedurende uw persoonlijk onderhoud voor het Commissariaat-generaal hangt u echter nog steeds een ander beeld op. U verklaart enkel deze meisjes bij u te hebben laten verblijven zodat u de huur met hen kon delen en op geen enkele andere manier bij dit netwerk betrokken te zijn geweest (CGVS p.14 en p.27). Het zou Victoria zijn geweest die hierbij een leidende rol speelde en zij zou de enige zijn waar u mee in contact stond en dit enkel met oog op het delen van uw appartement. **Gezien het feit dat de rechtbank uw betrokkenheid en leidende rol als bewezen acht houdt uw verklaring andere leden van dit netwerk te vrezen omdat u hen verklikt zou hebben absoluut geen stand.** Enkel al het feit dat u er bij blijft geen enkele rol te hebben gespeeld binnen dit netwerk en uw verklaring geen anderen binnen dit netwerk te hebben gekend terwijl uit het vonnis blijkt dat uw leidende rol als bewezen wordt beschouwd, herleidt uw geloofwaardigheid tot nul.

**Wanneer u wordt geconfronteerd met uw rol zoals die uit dit vonnis blijkt en de vraag wordt gesteld hoe u het feit dat u zelf zo goed als aan het hoofd van dit netwerk stond rijmt met een vrees dat van dit netwerk zou uitgaan blijft u bij uw verklaringen en schuift u alle verantwoordelijkheid in de voeten van deze Victoria** (CGVS p.27-28 en p.30). Echter, in uw volledige vonnis is op geen enkel moment sprake van deze vrouw of enige andere derde die achter de schermen alle touwtjes in handen zou hebben en dit netwerk zou aansturen en u dan ook zou bedreigen omdat u haar in de problemen bracht. U verklaart dat de politie telefoongesprekken tussen u en Victoria zou hebben gezien (CGVS p.19), in deze is het des te opmerkelijk dat nog steeds geen sprake is van deze vrouw in uw vonnis. Deze vaststellingen zorgen er dan ook voor dat uw verklaringen omtrent uw vrees die van dit netwerk zou uitgaan als volstrekt ongeloofwaardig worden beschouwd. U geeft daarbij geen dienstige verklaring voor het feit dat nergens in uw veroordeling sprake is van deze vrouw. U verklaart enkel dat de politie zei dat ze haar zochten maar dat u niet weet wat gebeurde en evenmin weet of zij nog in België is, daarmee geen enkele verklaring gevend voor het feit dat nergens sprake is van deze vrouw (CGVS p.14 en p.27).

**Ook wanneer het over de bedreigingen tegenover uw moeder gaat dient gewezen op de cruciale rol die ook uw moeder zou gespeeld hebben binnen dit netwerk, zoals bewezen wordt geacht in uw vonnis.** Uit het vonnis blijkt dat zij instond voor de toevoer van meisjes vanuit Nigeria en dat zij het geld die deze opbrachten in ontvangst nam. Ook in deze is het dus volstrekt ongeloofwaardig dat uw moeder vervolgens door derden bedreigd zou worden om u te raken. Het is daarbij allerm minst logisch te noemen dat het netwerk waarin u verklaart betrokken te zijn geweest deze cruciale schakel in hun circuit zou trachten te raken. U blijft daarbij, in weerwil van de bewezen feiten in het vonnis, stellig ontkennen dat uw moeder of uw broer bij deze activiteiten betrokken zijn geweest (CGVS p.30-31).

***Uit bovenstaande komt dan ook ontegensprekelijk naar voren dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan de manier waarop u verklaart bij dit netwerk betrokken te zijn geweest en bijgevolg evenmin aan de vrees dat van dit netwerk zou uitgaan.***

***Het is verder bovendien volstrekt ongeloofwaardig dat u geen enkele kennis zou hebben opgedaan van het netwerk dat u verklaart te vrezen en dat uw moeder zou bedreigen.*** U verklaart zo goed als niets te weten van de werking van het netwerk waar u in verwickeld geraakte en verklaart te vrezen. Het enige wat u weet is dat de meisjes uit Nigeria werden gebracht, dat Victoria hen bij u onderbracht en dat zij zich prostitueerden (CGVS p.15). U hoorde de naam van een medewerker in Nigeria maar weet verder niets van zijn rol (CGVS p.15). U verklaart verder niemand van de organisatie die u vreest te kennen buiten Victoria (CGVS p.19 en p.28). Zelfs degene waar u samen mee veroordeeld werd verklaart u niet te kennen en op geen enkele manier met hen samengewerkt te hebben (CGVS p.18-19). Ook tijdens uw rechtszaak of tijdens uw detentie samen met andere spelers binnen dit netwerk zou u hier niets over te weten zijn gekomen (CGVS p.28). Evenmin heeft u enige informatie over de situatie waarin de meisjes die bij u werden ondergebracht, wat gezien de situatie waarin deze meisjes verkeerden, zoals blijkt uit uw vonnis, eveneens uiterst opmerkelijk is. U verklaart hen nooit enige vragen te hebben gesteld en dat zij u nooit om enige hulp hadden gevraagd (CGVS p.15-16). U verklaart niet met hen te praten en niet te hebben geluisterd wat zij bespraken wanneer Victoria langskwam (CGVS p.29). ***Ook wanneer men uw redenering volgt is het niet geloofwaardig een zodanige vrees voor dit netwerk te koesteren en tegelijkertijd over geen enkele informatie over hen te beschikken.*** U verklaart bovendien Victoria al voordien gekend te hebben (CGVS p.14) wat het opmerkelijk maakt dat u geen verdere informatie over haar heeft en niemand meer uit haar entourage zou kennen of niet op de hoogte zou zijn van haar manier van werken. Ook gezien het feit dat u samen met de andere betrokkenen was gedetineerd is het zeer opmerkelijk dat u geen enkele bijkomende informatie zou hebben kunnen bekomen over het netwerk waar u in zogezegd in beland was (CGVS p.21). Als er enige vrees van hen zou uitgaan valt namelijk te verwachten dat u tracht te achterhalen wie precies u dient te vrezen.

***Voorts slaagt u er absoluut niet in de bedreigingen door dit netwerk ook maar enigszins concreet te maken.*** U weet niet te verduidelijken wanneer de eerdere aanvallen op uw moeder hebben plaatsgevonden. U weet zelfs niet duidelijk te stellen hoe vaak zij zou zijn aangevallen. Waar u in eerste instantie aangeeft dat zij meer dan drie keer werd aangevallen (CGVS p.16), heeft u het later over exact drie aanvallen (CGVS p.21), om vervolgens, wanneer u expliciet gevraagd wordt naar hoe vaak uw moeder werd aangevallen, het te houden bij het feit dat zij vaak werd aangevallen (CGVS p.22). Het is dan ook schadelijk voor uw geloofwaardigheid dat u het de ene keer over een concreet aantal aanvallen heeft om later te verklaren niet te weten hoe vaak zij problemen kende (CGVS p.22). Het is weinig overtuigend dat u met betrekking tot de enige concrete problemen die u zou hebben gehad zodanig op de vlakte zou blijven met betrekking tot hun frequentie en de periode waarin deze hebben plaatsgevonden. Verder weet u niet wie uw moeder zou hebben aangevallen (CGVS p.21) of zelfs of het steeds dezelfde mensen betrof (CGVS p.22). U verklaart dat uw moeder het u niet altijd vertelde omdat u in de gevangenis was en zij u wilde sparen. Dit biedt echter onvoldoende verschoning voor uw onwetendheid op dit vlak. U verklaart namelijk nog steeds in contact te staan met uw moeder, u had bijgevolg alle mogelijkheden om een beter inzicht te verwerven in de problemen die zij zou hebben gekend. ***Bovendien zou u zelf nooit persoonlijk zijn benaderd.*** Waar u verklaart voor uw arrestatie door Victoria bedreigd te zijn geweest kan ook hier geen geloof aan worden gehecht. U verklaart dat zij u zo goed als dagelijks opbelde om u te bedreigen niets te zeggen aan de politie, anderzijds zou zij in die periode op geen enkel moment u persoonlijk hebben aangesproken of zijn komen opzoeken (CGVS p.20). Na uw arrestatie zou u nooit meer persoonlijk geconfronteerd zijn geweest met ook maar iemand van dit netwerk. Daarenboven is het evenzeer opmerkelijk dat u verklaart dat geen anderen van uw familie enige problemen hebben gekend. Zelfs uw broer, die samen met u veroordeeld werd en bijgevolg eveneens bij dit netwerk betrokken was, zou geen problemen met hen gekend hebben (CGVS p.24). Dit wijst er allerminst op dat alles in het werk werd gesteld om u te raken.

***Ter volledigheid dient eveneens opgemerkt dat uw verzoek om internationale bescherming omwille van uw vermeende vrees voor dit smokkelnetwerk bijzonder laattijdig valt te noemen.*** Uit uw verklaringen valt af te leiden dat u enkel een verzoek tot internationale bescherming indiende zodat het u verblijfsdocumenten zou opleveren. U verklaart dat toen u problemen kende met uw documenten, u iets diende te ondernemen (CGVS p.16), wat reeds een sterke indicatie vormt dat u een verzoek tot internationale bescherming indiende slechts om documenten te verkrijgen. Ook het feit dat u na de aanvang van uw vermeende problemen zo goed als vijf jaar wachtte om een verzoek in te dienen, vormt hiervoor een uiterst sterke indicatie. U verklaart dat uw moeder voor het laatst in oktober 2017 problemen kende, dit terwijl u slechts in februari 2021 uw volgend verzoek tot internationale bescherming indiende

omwille van deze problemen. Wanneer u wordt gevraagd wat er voor zorgde dat u niet eerder een verzoek indiende omwille van deze problemen geeft u aan dit niet nodig te hebben geacht omdat u nog steeds over de nodige documenten beschikte (CGVS p.23). Echter, reeds in 2018 zou u niet meer over enige geldige verblijfsdocumenten hebben beschikt (CGVS p.23), opnieuw zonder een verzoek tot internationale bescherming in te dienen. Dat u pas wanneer uw strafeinde nadert een verzoek indient wijst er op dat u dit verzoek louter indient om uw verblijf in België te bestendigen. Indien u werkelijk enige problemen zou hebben gekend valt het te verwachten dat u reeds bij aanvang van deze vermeende problemen bescherming verzoekt. **Bijgevolg dienen zich eveneens vragen gesteld bij de actualiteit van deze vermeende vrees.** U verklaart dat uw moeder sinds ze na de aanval op haar persoon in oktober 2017 verhuisde en sindsdien geen problemen meer kende (CGVS p.22). U wordt gevraagd wat er voor zorgt dat u gelooft nu, zo goed als vijf jaar na de laatste problemen die uw moeder zou gekend hebben, alsnog problemen te zullen kennen, weet u dit niet te concretiseren. U verklaart dat ze u bedreigen, zullen doen wat ze willen en te weten dat ze het effectief zullen doen (CGVS p.23). Gezien het feit dat u persoonlijk nooit enige problemen met hen kende en ook uw moeder al die tijd niets meer van hen hoorde, kan dit enkel maar als loze beweringen worden beschouwd.

**De documenten die u neerlegt kunnen deze appreciatie niet wijzigen.** Voor alle documenten neergelegd in een asielprocedure geldt in de eerste plaats dat zij gepaard dienen te gaan met geloofwaardige verklaringen, wat in deze allerminst het geval is. Bovendien betreft het enkel een kopieën. De bewijskracht van kopieën is echter uiterst gering aangezien zij met het nodige knip –en plakwerk gemakkelijk vervalst kunnen worden. Daarnaast dient eveneens gewezen te worden op de hoge graad van corruptie binnen Nigeria, daar komt uit voort dat tegen betaling allerhande documenten verkregen kunnen worden en eveneens artikelen kunnen worden gepubliceerd.

**Bijgevolg maakt u geenszins aannemelijk dat in uwen hoofde een “gegronde vrees voor vervolging” zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen**

**Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden** wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Er kan opgemerkt worden dat uit de informatie waar het CGVS over beschikt (zie ‘COI Focus Nigeria. Situation sécuritaire dans le nord-est’ van 20 november 2020, beschikbaar op [https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi\\_focus\\_nigeria\\_situation\\_securitaire\\_au\\_nord-est\\_20201120.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_nigeria_situation_securitaire_au_nord-est_20201120.pdf) of <https://www.cgvs.be/nl>), duidelijk blijkt dat Boko Haram sinds 2018 terrein heeft verloren in Nigeria. Voorts blijkt uit dezelfde informatie dat de actieradius van Boko Haram in Nigeria geografisch beperkt is en de groep actueel hoofdzakelijk actief is in het uiterste noordoosten van Nigeria, waar de veiligheidssituatie instabiel blijft vanwege de strijd tussen Boko Haram en de veiligheidstroepen. Dit vooral in de staat Borno, waar de bevolking nog steeds wordt getroffen door raids, ontvoeringen en aanvallen gepleegd door Boko Haram, maar evengoed door wandaden gepleegd door de veiligheidstroepen en militias. Ook de noordoostelijke staten Adamawa en Yobe worden door dergelijke gewelddaden getroffen, maar dit in veel mindere mate. De rest van Nigeria blijft over het algemeen echter gevrijwaard van vergelijkbare terreurdaden van Boko Haram. Gelet op de regionale verschillen in het geweldsniveau en de impact van het geweld, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Nigeria, dient in casu de veiligheidssituatie in de staat Edo State te worden beoordeeld.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de staat Edo State actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de staat Edo State aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

### **C. Conclusie**

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.*

*Ik vestig uw aandacht op het feit dat het beroep tegen deze beslissing overeenkomstig artikel 39/57, §1, 2e lid, 2° van de Vreemdelingenwet binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing dient te worden ingediend.”*

## 2. Over de gegrondheid van het beroep

### 2.1. Verzoekster voert in een enig middel een schending aan van de volgende bepalingen:

*“Appreciatiefout en schending van:*

- de artikelen 48/3 t.e.m. 48/7, en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen;*
- het administratief rechtsbeginsel van de zorgvuldige voorbereiding van bestuurshandelingen en schending van het administratief rechtsbeginsel van behoorlijk bestuur volgens hetwelk, onder anderen men recht op een eerlijke administratieve procedure heeft en de administratie serieus en zorgvuldig werkt”*

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoekende partij al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad verzoekster evenmin als vluchteling erkennen of haar de subsidiaire beschermingsstatus toekennen.

Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde terecht in hoofde van verzoekster:

***“Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw ‘vrees voor vervolging’ in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een ‘reëel risico op het lijden van ernstige schade’ zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.***

*U verklaart te vrezen voor het netwerk van mensenhandel waarin u terecht kwam. Er kan echter geen geloof worden gehecht aan uw bewering enige vrees vanwege dit netwerk te moeten koesteren.*

***Vooreerst dient er op gewezen dat u Nigeria niet heeft verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging. U verklaart geen problemen te hebben gekend alvorens Nigeria te verlaten in 2000. U haalt enkel economische motieven aan om het land toentertijd te hebben verlaten. U verklaart uitdrukkelijk voor uw vertrek uit het land geen andere problemen te hebben gekend (CGVS p.17). Ook de illegale manier waarop u naar België bent gereisd zou u geen problemen meer opleveren, u verklaart degene die u helpen geen geld te hebben moeten betalen en dat u nooit meer enig contact meer met hen heeft gehad eens u België had bereikt (CGVS p.17). Deze aangehaalde economische motieven houden echter geen verband met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie (meer bepaald ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep). Uit uw verklaringen blijkt immers dat de door u aangehaalde motieven om uw land te verlaten louter economisch van aard zijn. Er kan derhalve geconcludeerd worden dat u uw land van herkomst heeft verlaten omwille van motieven die als dusdanig geen aanleiding geven tot internationale bescherming.***

***Wat betreft de vrees die u aanhaalt met het mensensmokkelnetwerk waarin u terecht zou zijn gekomen, kan er verder geen enkel geloof worden gehecht aan uw verklaring de door u genoemde Victoria te vrezen, die de leidende figuur zou zijn van het netwerk waarin u verwickeld geraakte. De betrokkenheid bij dit netwerk zoals u het weergeeft voor het Commissariaat-generaal is volledig in strijd met wat wordt weergegeven in uw veroordeling. In uw omstandig gemotiveerd vonnis, gebaseerd op telefoontaps en verschillende verklaringen van de meisjes waar u mee in contact was, blijkt dat net u de spilfiguur was binnen dit netwerk. Het vonnis in uw zaak stelt vast dat het betrokken***

strafdossier een netwerk in kaart bracht dat jonge meisjes vanuit Nigeria naar België smokkelt met het oog op hun exploitatie in de prostitutie. Volgens uw vonnis worden deze meisjes door uw moeder gerekruteerd, zij organiseert verder de smokkelroute waarna zij door één van uw broers worden opgehaald in Italië. Eens in België worden deze meisjes verder door u begeleid en wegwijs gemaakt in het prostitutiecircuit, waarbij zij een schuld van 35 000€ dienen af te betalen. Ook in het overbrengen van de illegale opbrengsten naar Nigeria zouden u, uw broer en uw moeder een cruciale rol hebben gespeeld. **De rechtbank oordeelde dat het onomstotelijk vast staat dat u zich schuldig maakte aan mensenhandel alsook aan exploitatie van prostitutie.** Het strafdossier toont volgens de rechtbank afdoende aan dat u op relatief grote schaal meisjes rekruteerde vanuit Nigeria teneinde ze in België in de prostitutie te dwingen. **Het vonnis stelt letterlijk dat u een leidinggevende rol had binnen deze organisatie en duidelijk alle touwtjes in handen had. De rechtbank noemt de bewezen verklaarde feiten waar u voor veroordeeld werd ernstig, laakbaar en maatschappelijk onaanvaardbaar en getuigend van een volkomen misprijzen voor andermans fysieke integriteit en een gevaar voor de openbare orde.** Gedurende uw persoonlijk onderhoud voor het Commissariaat-generaal hangt u echter nog steeds een ander beeld op. U verklaart enkel deze meisjes bij u te hebben laten verblijven zodat u de huur met hen kon delen en op geen enkele andere manier bij dit netwerk betrokken te zijn geweest (CGVS p.14 en p.27). Het zou Victoria zijn geweest die hierbij een leidende rol speelde en zij zou de enige zijn waar u mee in contact stond en dit enkel met oog op het delen van uw appartement. **Gezien het feit dat de rechtbank uw betrokkenheid en leidende rol als bewezen acht houdt uw verklaring andere leden van dit netwerk te vrezen omdat u hen verklikt zou hebben absoluut geen stand.** Enkel al het feit dat u er bij blijft geen enkele rol te hebben gespeeld binnen dit netwerk en uw verklaring geen anderen binnen dit netwerk te hebben gekend terwijl uit het vonnis blijkt dat uw leidende rol als bewezen wordt beschouwd, herleidt uw geloofwaardigheid tot nul.

**Wanneer u wordt geconfronteerd met uw rol zoals die uit dit vonnis blijkt en de vraag wordt gesteld hoe u het feit dat u zelf zo goed als aan het hoofd van dit netwerk stond rijmt met een vrees dat van dit netwerk zou uitgaan blijft u bij uw verklaringen en schuift u alle verantwoordelijkheid in de voeten van deze Victoria** (CGVS p.27-28 en p.30). Echter, in uw volledige vonnis is op geen enkel moment sprake van deze vrouw of enige andere derde die achter de schermen alle touwtjes in handen zou hebben en dit netwerk zou aansturen en u dan ook zou bedreigen omdat u haar in de problemen bracht. U verklaart dat de politie telefoongesprekken tussen u en Victoria zou hebben gezien (CGVS p.19), in deze is het des te opmerkelijk dat nog steeds geen sprake is van deze vrouw in uw vonnis. Deze vaststellingen zorgen er dan ook voor dat uw verklaringen omtrent uw vrees die van dit netwerk zou uitgaan als volstrekt ongeloofwaardig worden beschouwd. U geeft daarbij geen dienstige verklaring voor het feit dat nergens in uw veroordeling sprake is van deze vrouw. U verklaart enkel dat de politie zei dat ze haar zochten maar dat u niet weet wat gebeurde en evenmin weet of zij nog in België is, daarmee geen enkele verklaring gevend voor het feit dat nergens sprake is van deze vrouw (CGVS p.14 en p.27).

**Ook wanneer het over de bedreigingen tegenover uw moeder gaat dient gewezen op de cruciale rol die ook uw moeder zou gespeeld hebben binnen dit netwerk, zoals bewezen wordt geacht in uw vonnis.** Uit het vonnis blijkt dat zij instond voor de toevoer van meisjes vanuit Nigeria en dat zij het geld die deze opbrachten in ontvangst nam. Ook in deze is het dus volstrekt ongeloofwaardig dat uw moeder vervolgens door derden bedreigd zou worden om u te raken. Het is daarbij allerm minst logisch te noemen dat het netwerk waarin u verklaart betrokken te zijn geweest deze cruciale schakel in hun circuit zou trachten te raken. U blijft daarbij, in weerwil van de bewezen feiten in het vonnis, stellig ontkennen dat uw moeder of uw broer bij deze activiteiten betrokken zijn geweest (CGVS p.30-31).

**Uit bovenstaande komt dan ook ontegensprekelijk naar voren dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan de manier waarop u verklaart bij dit netwerk betrokken te zijn geweest en bijgevolg evenmin aan de vrees dat van dit netwerk zou uitgaan.**

**Het is verder bovendien volstrekt ongeloofwaardig dat u geen enkele kennis zou hebben opgedaan van het netwerk dat u verklaart te vrezen en dat uw moeder zou bedreigen.** U verklaart zo goed als niets te weten van de werking van het netwerk waar u in verwickeld geraakte en verklaart te vrezen. Het enige wat u weet is dat de meisjes uit Nigeria werden gebracht, dat Victoria hen bij u onder bracht en dat zij zich prostitueerden (CGVS p.15). U hoorde de naam van een medewerker in Nigeria maar weet verder niets van zijn rol (CGVS p.15). U verklaart verder niemand van de organisatie die u vreest te kennen buiten Victoria (CGVS p.19 en p.28). Zelfs degene waar u samen mee veroordeeld werd verklaart u niet te kennen en op geen enkele manier met hen samengewerkt te hebben (CGVS p.18-19). Ook tijdens uw rechtszaak of tijdens uw detentie samen met andere spelers binnen dit netwerk zou u hier niets over te weten zijn gekomen (CGVS p.28). Evenmin heeft u enige informatie over de situatie waarin de meisjes

die bij u werden ondergebracht, wat gezien de situatie waarin deze meisjes verkeerden, zoals blijkt uit uw vonnis, eveneens uiterst opmerkelijk is. U verklaart hen nooit enige vragen te hebben gesteld en dat zij u nooit om enige hulp hadden gevraagd (CGVS p.15-16). U verklaart niet met hen te praten en niet te hebben geluisterd wat zij bespraken wanneer Victoria langskwam (CGVS p.29). **Ook wanneer men uw redenering volgt is het niet geloofwaardig een zodanige vrees voor dit netwerk te koesteren en tegelijkertijd over geen enkele informatie over hen te beschikken.** U verklaart bovendien Victoria al voordien gekend te hebben (CGVS p.14) wat het opmerkelijk maakt dat u geen verdere informatie over haar heeft en niemand meer uit haar entourage zou kennen of niet op de hoogte zou zijn van haar manier van werken. Ook gezien het feit dat u samen met de andere betrokkenen was gedetineerd is het zeer opmerkelijk dat u geen enkele bijkomende informatie zou hebben kunnen bekomen over het netwerk waar u in zogezegd in beland was (CGVS p.21). Als er enige vrees van hen zou uitgaan valt namelijk te verwachten dat u tracht te achterhalen wie precies u dient te vrezen.

**Voorts slaagt u er absoluut niet in de bedreigingen door dit netwerk ook maar enigszins concreet te maken.** U weet niet te verduidelijken wanneer de eerdere aanvallen op uw moeder hebben plaatsgevonden. U weet zelfs niet duidelijk te stellen hoe vaak zij zou zijn aangevallen. Waar u in eerste instantie aangeeft dat zij meer dan drie keer werd aangevallen (CGVS p.16), heeft u het later over exact drie aanvallen (CGVS p.21), om vervolgens, wanneer u expliciet gevraagd wordt naar hoe vaak uw moeder werd aangevallen, het te houden bij het feit dat zij vaak werd aangevallen (CGVS p.22). Het is dan ook schadelijk voor uw geloofwaardigheid dat u het de ene keer over een concreet aantal aanvallen heeft om later te verklaren niet te weten hoe vaak zij problemen kende (CGVS p.22). Het is weinig overtuigend dat u met betrekking tot de enige concrete problemen die u zou hebben gehad zodanig op de vlakte zou blijven met betrekking tot hun frequentie en de periode waarin deze hebben plaatsgevonden. Verder weet u niet wie uw moeder zou hebben aangevallen (CGVS p.21) of zelfs of het steeds dezelfde mensen betrof (CGVS p.22). U verklaart dat uw moeder het u niet altijd vertelde omdat u in de gevangenis was en zij u wilde sparen. Dit biedt echter onvoldoende verschoning voor uw onwetendheid op dit vlak. U verklaart namelijk nog steeds in contact te staan met uw moeder, u had bijgevolg alle mogelijkheden om een beter inzicht te verwerven in de problemen die zij zou hebben gekend. **Bovendien zou u zelf nooit persoonlijk zijn benaderd.** Waar u verklaart voor uw arrestatie door Victoria bedreigd te zijn geweest kan ook hier geen geloof aan worden gehecht. U verklaart dat zij u zo goed als dagelijks opbelde om u te bedreigen niets te zeggen aan de politie, anderzijds zou zij in die periode op geen enkel moment u persoonlijk hebben aangesproken of zijn komen opzoeken (CGVS p.20). Na uw arrestatie zou u nooit meer persoonlijk geconfronteerd zijn geweest met ook maar iemand van dit netwerk. Daarenboven is het evenzeer opmerkelijk dat u verklaart dat geen anderen van uw familie enige problemen hebben gekend. Zelfs uw broer, die samen met u veroordeeld werd en bijgevolg eveneens bij dit netwerk betrokken was, zou geen problemen met hen gekend hebben (CGVS p.24). Dit wijst er allerm minst op dat alles in het werk werd gesteld om u te raken.

**Ter volledigheid dient eveneens opgemerkt dat uw verzoek om internationale bescherming omwille van uw vermeende vrees voor dit smokkelnetwerk bijzonder laattijdig valt te noemen.** Uit uw verklaringen valt af te leiden dat u enkel een verzoek tot internationale bescherming indiende zodat het u verblijfsdocumenten zou opleveren. U verklaart dat toen u problemen kende met uw documenten, u iets diende te ondernemen (CGVS p.16), wat reeds een sterke indicatie vormt dat u een verzoek tot internationale bescherming indiende slechts om documenten te verkrijgen. Ook het feit dat u na de aanvang van uw vermeende problemen zo goed als vijf jaar wachtte om een verzoek in te dienen, vormt hiervoor een uiterst sterke indicatie. U verklaart dat uw moeder voor het laatst in oktober 2017 problemen kende, dit terwijl u slechts in februari 2021 uw volgend verzoek tot internationale bescherming indiende omwille van deze problemen. Wanneer u wordt gevraagd wat er voor zorgde dat u niet eerder een verzoek indiende omwille van deze problemen geeft u aan dit niet nodig te hebben geacht omdat u nog steeds over de nodige documenten beschikte (CGVS p.23). Echter, reeds in 2018 zou u niet meer over enige geldige verblijfsdocumenten hebben beschikt (CGVS p.23), opnieuw zonder een verzoek tot internationale bescherming in te dienen. Dat u pas wanneer uw strafeinde nadert een verzoek indient wijst er op dat u dit verzoek louter indient om uw verblijf in België te bestendigen. Indien u werkelijk enige problemen zou hebben gekend valt het te verwachten dat u reeds bij aanvang van deze vermeende problemen bescherming verzoekt. **Bijgevolg dienen zich eveneens vragen gesteld bij de actualiteit van deze vermeende vrees.** U verklaart dat uw moeder sinds ze na de aanval op haar persoon in oktober 2017 verhuisde en sindsdien geen problemen meer kende (CGVS p.22). U wordt gevraagd wat er voor zorgt dat u gelooft nu, zo goed als vijf jaar na de laatste problemen die uw moeder zou gekend hebben, alsnog problemen te zullen kennen, weet u dit niet te concretiseren. U verklaart dat ze u bedreigen, zullen doen wat ze willen en te weten dat ze het effectief zullen doen (CGVS p.23). Gezien het feit dat u persoonlijk



nooit enige problemen met hen kende en ook uw moeder al die tijd niets meer van hen hoorde, kan dit enkel maar als loze beweringen worden beschouwd.

**De documenten die u neerlegt kunnen deze appreciatie niet wijzigen.** Voor alle documenten neergelegd in een asielprocedure geldt in de eerste plaats dat zij gepaard dienen te gaan met geloofwaardige verklaringen, wat in deze allerm minst het geval is. Bovendien betreft het enkel een kopieën. De bewijskracht van kopieën is echter uiterst gering aangezien zij met het nodige knip –en plakwerk gemakkelijk vervalst kunnen worden. Daarnaast dient eveneens gewezen te worden op de hoge graad van corruptie binnen Nigeria, daar komt uit voort dat tegen betaling allerhande documenten verkregen kunnen worden en eveneens artikelen kunnen worden gepubliceerd.

**Bijgevolg maakt u geenszins aannemelijk dat in uwen hoofde een “gegronde vrees voor vervolging” zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen.**

**Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden** wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Er kan opgemerkt worden dat uit de informatie waar het CGVS over beschikt (zie ‘COI Focus Nigeria. Situation sécuritaire dans le nord-est’ van 20 november 2020, beschikbaar op [https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi\\_focus\\_nigeria\\_situation\\_securitaire\\_au\\_nord-est\\_20201120.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_nigeria_situation_securitaire_au_nord-est_20201120.pdf) of <https://www.cgvs.be/nl>), duidelijk blijkt dat Boko Haram sinds 2018 terrein heeft verloren in Nigeria. Voorts blijkt uit dezelfde informatie dat de actieradius van Boko Haram in Nigeria geografisch beperkt is en de groep actueel hoofdzakelijk actief is in het uiterste noordoosten van Nigeria, waar de veiligheidssituatie instabiel blijft vanwege de strijd tussen Boko Haram en de veiligheidstroepen. Dit vooral in de staat Borno, waar de bevolking nog steeds wordt getroffen door raids, ontvoeringen en aanvallen gepleegd door Boko Haram, maar evengoed door wandaden gepleegd door de veiligheidstroepen en militias. Ook de noordoostelijke staten Adamawa en Yobe worden door dergelijke gewelddaden getroffen, maar dit in veel mindere mate. De rest van Nigeria blijft over het algemeen echter gevrijwaard van vergelijkbare terreurdaden van Boko Haram. Gelet op de regionale verschillen in het geweldsniveau en de impact van het geweld, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Nigeria, dient in casu de veiligheidssituatie in de staat Edo State te worden beoordeeld.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de staat Edo State actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de staat Edo State aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.”

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

De Raad stelt vast dat verzoekster in voorliggend verzoekschrift geen enkele ernstige poging onderneemt om voormelde motieven, die pertinent en draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten dat geen geloof kan worden gehecht aan haar relaas en de redenen waarom zij aanvoert een gegronde vrees vervolging te hebben en/of een reëel risico op ernstige schade te lopen, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe zij echter geheel in gebreke blijft. Zonder in detail in te gaan op de motieven van de bestreden beslissing, dient de Raad na lezing van het verzoekschrift immers vast te stellen dat verzoekster niet aantoonde dat de motivering in de bestreden beslissing, waarin haar verklaringen ongeloofwaardig worden geacht, onredelijk of ontoereikend zou zijn. Verzoekster komt in wezen immers niet verder dan het louter volharden in en herhalen van haar eerder afgelegde verklaringen, en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal, hetgeen echter bezwaarlijk een dienstig verweer kan

worden geacht en waarmee zij dan ook niet vermag voormelde motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten.

Waar verzoekster aanvoert dat er elementen zijn, waaronder het feit dat zij strafrechtelijk was veroordeeld wegens haar betrokkenheid bij een netwerk van mensenhandel en prostitutie; het feit dat zij ten tijde van haar aanvraag nog steeds gedetineerd was en ten tijde van de “vaststelling van de bestreden beslissing” nog steeds gedetineerd is en het feit dat er een persbericht bestaat over de aanval op de moeder van verzoekster in haar woning in 2017, die belangrijk zijn om in gedachte te houden bij de appreciatie van het asielrelaas, overtuigt zij niet. Hoewel verzoekster meent dat deze naar eigen zeggen bewezen objectieve elementen de geloofwaardigheid van de vrees en het persoonlijk risico tot vervolging in geval van terugkeer versterken, weerlegt noch verklaart zij de pertinente gedane vaststellingen van de bestreden beslissing. Verzoekster zet overigens niet concreet uiteen op welke wijze deze elementen haar geloofwaardigheid zouden moeten kunnen herstellen, versterken of een ander licht werpen op het ongeloofwaardig karakter van haar beweerde vrees voor vervolging of risico op ernstige schade.

Het toevoegen van en verwijzen naar verschillende rapporten aangaande mensenhandel en de macht van prostitutienetwerken in Nigeria aan en in het verzoekschrift volstaat niet om aan te tonen dat verzoekster in haar land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat haar betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoekster blijft desbetreffend in gebreke.

De enkele stelling onder verwijzing van deze algemene informatie dat zij lid was van een prostitutienetwerk, dit vervolgens heeft verlaten na de arrestatie en veroordeling van de leden en dat dit netwerk vervolgens verzwakt en boos geworden is op verzoekster wegens haar opzegging en desertie waardoor zij thans dit netwerk en de vergeldingsacties tegen haar vreest, kan dan ook niet volstaan om de talrijke concrete en pertinente vaststellingen te weerleggen waaruit afdoende blijkt dat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoeksters vrees voor dit “netwerk”.

Waar verzoekster aanvoert dat uit algemene informatie blijkt dat het vaak om economische redenen is dat jonge meisjes het slachtoffer worden van prostitutienetwerken, dat ook zij Nigeria heeft verlaten met de belofte van betere levensomstandigheden, gedesillusioneerd werd en tot prostitutie gedwongen om in haar levensonderhoud te voorzien, doet zij geenszins afbreuk aan de vaststelling dat zij Nigeria destijds niet heeft verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging, doch dat dit werd ingegeven door louter economische motieven. Overigens stelt de Raad vast dat verzoekster tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde dat zij als prostituee nooit voor mensen heeft gewerkt en bevestigde zij dat zij zich uit vrije wil prostitueerde om te overleven (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 13).

Verzoekster is voorts van mening dat het feit dat zij in het verleden een belangrijke rol heeft gespeeld in dit netwerk, niet uitsluit dat zij thans niets meer te vrezen heeft van dit netwerk. Verzoekster geeft hierbij aan dat zij niet het enige lid was met een leidinggevende rol binnen het netwerk en dat zij vermoedt dat het netwerk haar wil laten betalen voor het feit dat zij zich heeft uitgesproken en zelfs van mening is dat zij het netwerk iets schuldig is. Hiermee beperkt verzoekster zich opnieuw tot een algemeen betoog, doch weerlegt zij de concrete vaststellingen niet, waaruit blijkt dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoekster beweerde vrees voor dit netwerk.

Verzoekster gaat er aan voorbij dat zij in het kader van haar verzoek om internationale bescherming een leidinggevende rol toedichtte aan de door haar genoemde Victoria, hetgeen volledig in strijd bleek te zijn met wat werd weergegeven in het vonnis waarbij zij veroordeeld werd. Het vonnis stelt letterlijk dat verzoekster een leidinggevende rol had binnen deze organisatie en duidelijk alle touwtjes in handen had. Gezien het feit dat de rechtbank verzoeksters betrokkenheid en leidende rol als bewezen acht houdt haar verklaring andere leden van dit netwerk te vrezen omdat zij hen verklikt zou hebben absoluut geen stand te meer er in het vonnis op geen enkel moment sprake van deze vrouw of enige andere derde die achter de schermen alle touwtjes in handen zou hebben en dit netwerk zou aansturen en haar dan ook zou bedreigen. Bovendien ondermijnt het feit dat verzoekster er bij blijft geen enkele rol te hebben gespeeld binnen dit netwerk en haar verklaring geen anderen binnen dit netwerk te hebben gekend terwijl uit het vonnis blijkt dat haar leidende rol als bewezen wordt beschouwd, wel degelijk verzoeksters geloofwaardigheid. Met de stelling in het verzoekschrift dat zij niet het enige lid was met een leidinggevende rol binnen het netwerk en dat zij vermoedt dat het netwerk haar wil laten betalen voor het feit dat zij zich heeft uitgesproken en van mening is dat zij het netwerk iets schuldig is, beperkt verzoekster zich opnieuw tot algemene en nietszeggende beweringen over degene die zij stelt te vrezen, doch toont

zij niet aan daadwerkelijk een gegronde vrees voor vervolging tot koesteren of een reel risico op ernstige schade te lopen.

Hieruit volgt ook dat de bewering dat haar moeder het doelwit werd die kon worden bereikt omdat zij de enige was die druk kon uitoefenen op verzoekster, die zelf onbereikbaar was doordat zij in de gevangenis zat, evenzeer ongeloofwaardig is temeer ook uit het vonnis blijkt dat verzoeksters moeder instond voor de toevoer van meisjes vanuit Nigeria en dat zij het geld die deze opbrachten in ontvangst nam. In die zin is het dan ook volstrekt ongeloofwaardig dat verzoeksters moeder vervolgens door derden bedreigd zou worden om verzoekster te raken.

Het argument dat haar familie verzoekster wilde beschermen, kan vervolgens niet volstaan om haar gebrek aan informatie over dit netwerk te verklaren of te verschonen. Verzoeksters verklaarde Victoria al voordien gekend te hebben (Notities van het persoonlijk onderhoud, p.14) wat het opmerkelijk maakt dat zij geen verdere informatie over haar heeft en niemand meer uit haar entourage zou kennen of niet op de hoogte zou zijn van haar manier van werken. Ook gezien het feit dat verzoekster samen met de andere betrokkenen was gedetineerd is het zeer opmerkelijk dat verzoekster geen enkele bijkomende informatie zou hebben kunnen bekomen over het netwerk waar zij naar eigen zeggen in beland was (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 21). Als er enige vrees van dit "netwerk" zou uitgaan valt namelijk te verwachten dat verzoekster tracht te achterhalen wie zij precies dient te vrezen. Het gebrek aan inspanningen en kennis dienaangaande wijst op een gebrek aan interesse in verzoeksters hoofde en ondermijnt volledig de geloofwaardigheid van de beweerdde vrees. De bewering dat haar familie haar wilde beschermen door haar niet in kennis te stellen van bepaalde informatie wordt overigens niet concreet uitgelegd. Het is de Raad niet duidelijk op welke wijze een gebrek aan informatie verzoekster zou moeten beschermen en dit wordt door verzoekster evenmin nader toegelicht.

Waar verzoekster van mening is dat de geloofwaardigheid van deze aanvallen bewezen wordt door objectieve en afdoende documenten die bij het verzoekschrift worden gevoegd (stukken 8 en 9), stelt de Raad vast dat de neergelegde stukken fotokopieën zijn, die reeds eerder werden neergelegd en beoordeeld door de verwerende partij. Aan gemakkelijk door knip- en plakwerk te fabriceren fotokopieën kan echter geen bewijswaarde worden verleend. Wat betreft het ziekenhuisattest van verzoeksters moeder, dient overigens meer specifiek te worden opgemerkt dat de naam die hierin werd opgenomen niet overeenstemt met de naam van verzoeksters moeder die in het vonnis wordt vermeld alsmede de naam die verzoeksters zelf aanhaalde in het kader van haar verzoek om internationale bescherming. Voor zover zou kunnen worden aangenomen dat het hier daadwerkelijk over verzoeksters moeder gaat, *quod non*, blijkt uit dit attest dat verzoeksters moeder in het ziekenhuis belandde met bepaalde verwondingen die haar naar eigen zeggen zouden zijn toegebracht door enkele vechtersbazen. Hieruit kan echter geen enkele link met het beweerdde netwerk of verzoeksters problematiek en persoonlijke vrees worden afgeleid. Wat betreft het persartikel, stelt de Raad vast dat dit louter een fotokopie betreft en aldus gemakkelijk te manipuleren is. Overigens vormt zelfs een origineel krantenartikel slechts een bewijs dat een artikel gepubliceerd is, maar geen bewijs van de erin vermelde feiten. Een krantenartikel is immers geen officieel document en bijgevolg niet voldoende om de geloofwaardigheid van een asielrelaas te herstellen.

Hoewel verzoekster van mening is dat de geloofwaardigheid van deze aanvallen op haar moeder bewezen wordt door voormelde stukken, blijkt uit deze documenten niet wat de link is met verzoekster en haar beweerdde vrees voor vervolging ingevolge het behoren tot een bepaald netwerk en hierin een leidende rol te hebben gespeeld.

Gelet op het feit dat verzoekster zelf ook niet kan verduidelijken wanneer de eerdere aanvallen op haar moeder hebben plaatsgevonden, niet duidelijk kan stellen hoe vaak zij zou zijn aangevallen en wie haar moeder zou hebben aangevallen en of het steeds dezelfde mensen betrof, wordt eens te meer verzoeksters geloofwaardigheid ondermijnd. Deze documenten kunnen dan ook geheel niet volstaan om hier een ander licht op te werpen. Voor zover verzoekster opnieuw het feit dat haar moeder haar wilde sparen en beschermen door haar hierover niet in te lichten, ter verschoning opwerpt, moet worden benadrukt dat dit niet kan volstaan om haar onwetendheid vandaag de dag en ten tijde van het gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te verschonen te meer zij dagelijks en dit soms zelfs meerdere keren, in contact stond met haar moeder (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 7). Opnieuw wordt niet nader toegelicht op welke wijze dit verzoekster zou moeten beschermen. De Raad stelt vast dat verzoekster tot op vandaag niet in staat blijkt degene die zij vreest te concretiseren en duidelijkheid te verschaffen omtrent de aanvallen die haar moeder naar eigen zeggen diende te ondergaan ingevolge verzoeksters problemen met dit "netwerk".

Waar zij het feit dat zij nooit persoonlijk werd benaderd verklaart door erop te wijzen dat zij tot een maand geleden onbereikbaar was omdat zij in de gevangenis zat en dat zij wel degelijk benaderd werd via haar familie, overtuigt zij niet. Verzoekster maakt zoals gesteld niet aannemelijk dat, voor zover al zou kunnen worden aangenomen dat haar moeder aangevallen werd ingevolge de door verzoekster aangehaalde redenen, dit gelinkt kan worden aan verzoeksters problematiek. Overigens heeft verzoeksters broer, die samen met verzoekster veroordeeld werd en bijgevolg eveneens bij dit netwerk betrokken was, geen problemen met het netwerk gekend (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 24).

Het argument dat verzoeksters moeder haar wilde beschermen en haar pas laat op de hoogte bracht van de bedreigingen en aanvallen, wordt opnieuw gebruikt ter verklaring van de laattijdige indiening van haar verzoek om bescherming. Opnieuw wordt niet nader toegelicht op welke wijze dit verzoekster had moeten beschermen. Bovendien doet verzoekster hiermee geen afbreuk aan de concrete vaststellingen, waaruit blijkt dat het verzoek om internationale bescherming eerder uit opportunistische overwegingen werd ingediend, doch niet ingevolge het hebben van een gegronde vrees. Uit verzoeksters verklaringen viel immers af te leiden dat zij enkel een verzoek tot internationale bescherming indiende zodat het haar verblijfsdocumenten zou opleveren. Verzoekster verklaart dat toen zij problemen kende met haar documenten, zij iets diende te ondernemen (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 16), wat reeds een sterke indicatie vormt dat zij een verzoek tot internationale bescherming indiende om documenten te verkrijgen. Ook het feit dat verzoekster na de aanvang van haar vermeende problemen zo goed als vijf jaar wachtte om een verzoek in te dienen, vormt hiervoor een aanwijzing. Wanneer verzoekster wordt gevraagd wat er voor zorgde dat zij niet eerder een verzoek indiende omwille van deze problemen gaf zij aan dit niet nodig te hebben geacht omdat zij nog steeds over de nodige documenten beschikte (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 23). Het feit dat verzoekster pas wanneer het einde van haar straf nadert een verzoek indient, wijst erop dat verzoekster dit verzoek louter indient om haar verblijf in België te bestendigen. Waar zij erop wijst dat naarmate haar straf eindigde het gevaar toenam en het spoedeisende karakter niet zo groot was toen verzoekster in hechtenis werd gehouden, overtuigt zij dan ook niet. Indien verzoekster werkelijk enige problemen zou hebben gekend, valt het redelijkerwijs te verwachten dat zij reeds bij aanvang van deze vermeende problemen om bescherming verzoekt.

Wat betreft de actualiteit van verzoeksters vrees werd correct vastgesteld dat haar moeder na de aanval op haar persoon in oktober 2017 verhuisde en geen problemen meer kende (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 22). Gezien het feit dat verzoekster persoonlijk nooit enige problemen met hen kende en ook haar moeder al die tijd niets meer van hen hoorde, maakt verzoekster geenszins een actuele vrees aannemelijk. De stelling dat haar moeder nog steeds is ondergedoken en dat zij tijdens haar verblijf in de gevangenis onbereikbaar was, kan dan ook niet volstaan om van een actuele vrees te spreken. Opnieuw spreekt verzoekster in dit licht over het feit dat zij bij terugkeer naar Nigeria waarschijnlijk kan worden aangevallen door leden van "het netwerk", doch concretiseert dit opnieuw geenszins.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

Verzoekster beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit haar verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, verwijst de Raad integraal naar de omstandige motivering in de bestreden beslissing en de beschikbare informatie, waaruit blijkt dat er actueel voor burgers in de staat Edo in Nigeria geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van voormelde bepaling van de Vreemdelingenwet. Dit wordt door verzoekster niet betwist.

Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

2.4. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoekster niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

#### **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

##### **Artikel 1**

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

##### **Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftwintig maart tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF